

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
18 У 36155/21(2018)
Дана 12.05.2023. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија Зорице Китановић, председника већа, Елене Петровић и Весне Даниловић, чланова већа, са судским саветником Јеленом Деспотовић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца АА и ББ, обе из ..., ..., иза пок. ВВ, бив. из Београда, чији је пуномоћник Мирољуб Секулић, адвокат из Београда, Улица Рузвелтова број 13 и ДД из ..., ..., поднетој против туженог органа Републичког геодетског завода, ради поништаја решења 07-3 број: 952-02-23-1099/2017 од 20.12.2017. године, уз учешће заинтересованог лица ГГ из ..., ..., чији је пуномоћник Мирослав Ерцеговчевић, адвокат из Београда, Булевар Арсенија Чарнојевића број 33, у правној ствари уписа права својине, након одржане усмене јавне расправе дана 25.04.2023. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 12.05.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Републичког геодетског завода 07-3 број: 952-02-23-1099/2017 од 20.12.2017. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II **ОДБИЈА СЕ** захтев заинтересованог лица ГГ из ..., за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, одбијена је, као неоснована, жалба ВВ из ..., Улица прва партизанска број 2А и ДД из ..., ..., изјављена против решења Службе за катастар непокретности Палилула број: 952-02-5-308/2016 од 26.01.2017. године. Наведеним првостепеним решењем, тачком првом диспозитива, одбијен је, као неоснован, захтев ВВ из ... и ДД из ..., за упис права својине на катастарским парцелама број: ... и ..., уписаним у лист непокретности број ... КО Крчања и констатовано да је у Г листу уписана забележка ради чињења видљивим да решење није коначно. Тачком другом диспозитива наведеног првостепеног решења констатовано је да је републичка

административна такса у укупном износу од 300,00 динара, уплаћена на жиро рачун Републике Србије број: 840-7...21843-57.

Тужбом поднетом Управном суду дана 14.02.2018. године, допуњеном поднеском од 10.02.2020. године, у предмету иницијално заведеним под пословним бројем 18 У 2878/18, тужиоци су оспорили законитост решења туженог органа са свих законом прописаних разлога. Позивајући се на пресуду Првог основног суда у Београду П.бр. 19277/2014 од 18.07.2015. године указују да је првостепени орган погрешно третирао њихов захтев за упис права својине на стамбеним зградама као захтев за упис права својине на катастарским парцелама, што је даље проузроковало пропусте у доношењу коначне одлуке. Наводе да је споран начин на који је ГГ извршио конверзију права коришћења у право својине, када је јединствена матична парцела подељена на три дела са правом коришћења тужилаца на по 1/3, колико је имао и ГГ, због чега сматрају да му је за ову конверзију било неопходно да добије сагласност тужилаца, што се није десило, са ког разлога сматрају да је начин на који је извршена конверзија земљишта незаконит. Указују и да су неосновани наводи туженог органа у образложењу оспореног решења да на предметним парцелама нису уписани објекти, јер не само да су уписани у лист непокретности број ... КО Палилула, него су објекти уписани и у пописном листу раније земљишне књиге. Истичу да увидом у зк. Уложак ... КО Крњача јасно стоји кућа број 2а и 2б и две зграде на катастарским парцелама број Наводе да су то били мањи објекти које су тужиоци проширили како би решили своје стамбене потребе, а у вези реконструкције и доградње тих објеката постоје захтеви за легализацију који су достављени првостепеном органу који их не спомиње нити цени те захтеве у складу са Законом о државном премеру и катастру. Указују да се тужени орган у оспореном решењу позвао на чланове 86., 87. и 88. Закона о државном премеру и катастру, али не и на одредбу члана 84. која је веома битна за уписе тужилаца, те сматрају да су органи поступали по овој одредби не би дошло до одбијања њихових захтева. Наводе да је остало нејасно због чега у конкретном случају поменута пресуда суда није подобна за упис права која се у њој садрже јер је наведеном пресудом тачно утврђено који су њихови стамбени објекти, те напомињу да је правни основ за доношење пресуде било-грађење, а не одржај, што за катастар има значаја, имајући у виду подобност такве пресуде за укњижбу. Сматрају да је првостепени орган учинио повреду одредбе члана 88. став 1. у вези са ставом 3. Закона о државном премеру и катастру, доводећи у питање правно дејство пресуде, свдећи исту само на доказ ванкњижног власништва, а који на основу оцене органа не може бити ваљан основ за упис промене у катастру. Указују да првостепени орган у поступку излагања на јавни увид података о непокретностима и утврђивању права на њима уписаним у ЛН привремени број ... КО Крњача, није упутио позив тужиоцима да приступе јавном увиду, те је надзорни орган у саставу првостепеног органа по захтеву једног од сувласника извршио промену података у В листу, као саставном делу ЛН привремени број ... КО Крњача, уписом за држаоце на свим пописаним постојећим објектима ГГ-са 1/3 идеалног дела и ББ-са 2/3 идеалног дела. Истичу да су органи у поступку погрешно применили одредбе члана 20. став 1. у вези са чланом 9. став 1. Закона о основама својинскоправних односа, као и одредбе члана 14. став 1. у вези са ставом 2. истог закона. Са свега наведеног предлажу да се тужба уважи, поништи оспорено решење и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Имајући у виду да је заинтересовано лице у овом предмету, ГГ, дописом од 27.04.2021. године, обавестио суд да је преминуо тужилац ВВ, што је потврђено Белешком о приказу података из централног система за електронску обраду и складиштење података и чување другог примерка матичних књига Правосудног информационог система, то је суд решењем број 18 У 2878/18 од 13.05.2021. године утврдио прекид поступка, применом одредбе члана 222. став 1. тачка 1. Закона о парничном поступку која се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, бр. 111/09).

Како су АА и ББ, као правни следбеници ВВ, доставили суду поднесак од 09.06.2021. године у коме су предложили да се поступак настави, то је суд нашао да су се стекли услови прописани одредбом члана 225. став 1. Закона о парничном поступку, па је решењем број 18 У 2878/18 од 04.11.2021. године наставио поступак прекинут решењем 18 У 2878/18 од 13.05.2021. године, у предмету који је заведеним под новим пословним бројем 18 У 36155/21 (2018).

Заинтересовано лице, ГГ, преко пуномоћника, је у одговору на тужбу поднетом Управном суду дана 20.03.2023. године навео да је тужбени захтев неоснован и да га као таквог треба одбити, указујући да се слаже са разлозима датим у образложењу оспореног решења, јер је тужба продукт резигнираности тужилаца који су имали иста права као и он, али их нису користили. Указао је да су тужиоци били позвани и одбили да приступе рочишту заказаном поводом јавног излагања које је било одржано дана 08.08.2008. године о чему постоји и доказ, као и да су одбили брата Мицка када их је молио да припреме личне карте како би извршили конверзију, а да се сада у поднетој тужби чуде како је он извршио конверзију и уписао своје право. Са свега наведеног, предложио је да се тужба одбије као неоснована, као и да се тужиоци обавезу да заинтересованом лицу надокнаде трошкове управног спора на име састава одговора на тужбу у висини од 16.500,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до коначне исплате, у року од 8 дана од пријема писменог отправка пресуде, под претњом принудног извршења.

Управни суд је дана 25.04.2023. године, одржао усмену јавну расправу, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС” број 111/09), којом је прописано да је расправа обавезна ако су у управном поступку учествовале две или више странака са супротним интересима. Усмена јавна расправа је одржана у складу са одредбом члана 38. став 1. Закона о управним споровима, којом је прописано да изостанак уредно позване странке са усмене расправе не одлаже њено одржавање и то у присуству пуномоћника тужилаца АА и ББ, тужиоца ДД лично и пуномоћника заинтересованог лица, са заинтересованим лицем лично, а у одсуству уредно позваног овлашћеног представника туженог органа.

На усменој јавној расправи пуномоћник тужилаца АА и ББ је у целости остао при наводима из реферата тужбе. Посебно је указао да проблеми између три брата нису настали са доношењем оспореног и ожалбеног решења, већ да спор око поделе и уписа имовине траје више од 30 година и да је до спорова како управних тако и парничних дошло управо због лошег преузимања података из земљишне књиге, због чега је увек било одступања у погледу уписа објеката, површина парцеле, граница и другог. Како своје односе нису успели да регулишу споразумима ни пресудама, моле да суд детаљно размотри списе и донесе одлуку. Предложио је да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати на поновни поступак.

У датој речи на усменој јавној расправи, тужилац ДД се најпре

придружио наводима пуномоћника тужила АА и ББ. Додао је да у поступку конверзије по захтеву ГГ нису учествовали, да нису били позивани, нити су дали било какву сагласност писмену нити усмену. Такође, навео је да се његова кућа не простире и на део кат. Парцеле ..., већ да се у целости налази на парцели ..., а што је наведено у пресуди суда на коју су се позвали. Такође, указао је да на парцелама ..., ... и ... не постоји више објекта како се то наводи у решењу органа, већ да постоје само два објекта и то један на парцели ... и два на парцели На питање суда се изјаснио да поступак легализације његовог објекта није завршен. Указао је да је на парцели ... постојао објекат који је он срушио, да је тај објекат био уписан у земљишној књизи као легалан објекат, а да је на месту порушеног објекта сазидао нови објекат који је предмет легализације. Предложио је да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати на поновни поступак.

У датој речи на усменој јавној расправи пуномоћник заинтересованог лица остао је код навода из одговора на тужбу, као и свим наводима, изјавама и поднесцима датим током управног поступка до доношења оспореног решења. Сматра да су ожалбено и оспорено решење законити и да је правилно спроведен поступак конверзије. Предлажио је да суд тужбу одбије као неосновану. Трошкове поступка је тражио по Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, на име састава одговора на тужбу у износу од 16.500,00 динара, као и за приступ на једној одржаној расправи у износу од 18.000,00 динара, те трошкове у висини евентуалних такси на одговор на тужбу, а све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу, датих речи на усменој јавној расправи, као и оценом списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из образложења оспореног решења и стања у списима ове управне ствари, произлази да су дана 28.07.2016. године ВВ из ... и ДД из ... поднели захтев за упис права својине на кат. парцелама бр. 2036 и 2037 уписаним у лист непокретности број ... КО Крњача, на основу пресуде Првог основног суда у Београду 9-П-19277/14 од 08.07.2015. године. Уз захтев је приложена правноснажна пресуда Првог основног суда у Београду 9-П-19277/14 од 08.07.2015. године, Уговор о поклону оверен пред Првим општинским судом у Београду Ов. бр. 7386/2003 од 06.08.2003. године у неовереној копији и Анекс наведеног уговора, као и решење Првог општинског суда у Београду 1Р 276/2005 од 25.04.2007. године, у неовереној копији. Увидом у податке катастра непокретности, утврђено је да су у А листу непокретности број: ... КО Крњача, уписане кат. парцеле број: ... (земљиште под делом зграде површине 29м² и земљиште уз зграду површине 1ар и 24м²), укупне површине 1а и 53м² и катастарска парцела број ... (земљиште под зградом број 1, површине 30м², зградом број 2, површине 63м², зградом број 3, површине 16м², зградом број 4, површине 13м², зградом број 5, површине 13м²), укупне површине 5а и 67м², као државна својина Републике Србије са уделом 2/3, ГГ из ..., ВВ из ... и ДД са уделима од по 1/3. У В листу непокретности број ... КО Крњача, уписани су објекти број 1, 2, 3 и 4 на држаоца ББ са уделом од 2/3 и ГГ са уделом од 1/3, помоћна зграда број 5 чији власник-држалац није утврђен. У Г листу уписана је забелешка да се на кат. парцели број ... налази део објекта са кат. парцеле број ..., зграда број 3 на кат. парцели број ... је укупне површине 97м², од чега се 36м² налази на кат. парцели број ..., део од 30м² се налази на кат. парцели број ..., а преостали део од 29м² се налази на кат. парцели

број Како је пресудом 9-П-19277/14 од 08.07.2015. године, утврђено да је тужилац ВВ из ..., ванкњижни власник породичне стамбене зграде која се налази у ..., ..., на кат. парцели број. ... КО Крњача, површине 250м², а тужилац ДД из ..., ванкњижни власник породичне стамбене зграде која се налази у ..., ..., на кат. парцели број: ... КО Крњача, површине 158м², док су у листу непокретности број ... КО Крњача, на кат. парцели број: ... уписани објекти број: 1, 2, 3 и 4 са површином (ближе описаном у листу) као државина ГГ са уделом 1/3, док на кат. парцели број ... није уписан објекат, већ забелешка да се налази део објекта у површини од 29м² са кат. парцеле број: ..., то је првостепени орган утврдио да у истој пресуди, непокретности-објекти на којима је утврђено право својине тужиоцима ВВ и ДД, према туженом ГГ нису означени подацима катастра непокретности у погледу броја објеката, површине и врсте права објеката уписаних у листу непокретности број ... КО Крњача, тако да иста према оцени првостепеног органа није подобан правни основ за уписа права својине у корист ВВ и ДД на наведеним непокретностима, у смислу одредбе 86. и 88. наведеног закона. Поред тога, првостепени орган је нашао да исправе које су приложене у неовереној фотокопији нису од утицаја на одлучивање у овој ствари. Имајући у виду наведено, одлучено је као у диспозитиву првостепеног решења.

У поступку по жалби, ценећи ожалбено решење у смислу утврђеног чињеничног стања тужени орган је оценио да је првостепени орган, правилно поступио, када је одбио захтев за упис у корист ВВ и ДД. Ово са разлога што је увидом у лист непокретности број ... КО Крњача и пресуду Првог Основног суда у Београду 9-П-19277/14 од 08.07.2015. године, утврђено да достављена пресуда не представља подобну исправу за тражени упис у смислу одредбе чланова 86., 87. и 88. Закона о државном премеру и катастру ("Службени гласник РС", бр. 72/09, 18/10, 65/13, 15/15-УС, 96/15), будући да је њоме одлучено о ванкњижном власнику породичних стамбених зграда, постојећих на катастарској парцели број: ... и ... КО Крњача, а да у листу непокретности број ... објекти описани на начин као у диспозитиву исправе не постоје. Имајући у виду напред наведено, жалбене наводе који се односе на непотпуно утврђено чињенично стање, тужени орган је оценио као неосноване из разлога што је неспорно утврђено да напред наведена исправа не представља исправу подобну за упис у смислу одредбе члана 83., 86. и 88. Закона о државном предмету и катастру, а тужиоци нису доставили подобне исправе на основу којих је могуће донети другачију одлуку, те је са свега наведеног одлучено као у диспозитиву оспореног решења.

По оцени Управног суда, оспорено решење се не може прихватити као правилно и на закону засновано, јер је донето уз повреду одредаба Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97, 31/2001, "Службени гласник РС", бр. 30/2010) којима је прописано између осталог да образложење решења садржи: кратко излагање захтева странака, утврђено чињенично стање, по потреби и разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву (члан 199. став 2.), као и да се у образложењу другостепеног решења морају оценити и сви наводи жалбе (члан 235. став 2.). Наиме, испитујући законитост оспореног решења у погледу предмета решавања који је у конкретном случају опредељен захтевом странака, Управни суд констатује да у оспореном решењу није правилно пренета садржина предметног иницијалног захтева странака којим је поступак покренут, нити је иста са наведеног разлога последично правилно и оцењена, при чему је у образложењу оспореног решења наведено да је

поднетим захтевом тражен упис права својине на означеним катастарским парцелама те оцењено да је исти захтев неоснован јер исправа достављена уз захтев не представља подобну исправу за упис у смислу одговарајућих одредаба Закона о државном премеру и катастру, а да жалиоци нису доставили подобну исправу на основу које је могуће донети другачију одлуку. Изнети навод, међутим, нема упориште у списима предмета, односно у садржини захтева поднетом од стране ВВ и ДД од 28.07.2016. године, са достављеним доказима, поводом кога је ожалбено решење донето. Ово стога, што је у захтеву за провођење промене у катастру непокретности који се налази у списима предметаведеног поступка достављеним суду од стране туженог органа у који је суд имао увид, назначено да се исти подноси ради провођења промене врсте права и облика својине, при чему су у рубрици која се односи на број парцеле и катастарску општину, односно адресу на којој се непокретност налази, уписане катастарске парцеле број ... и број ... у КО Крњача. Имајући у виду наведено, како је према разлозима образложења оспореног решења, првостепени орган по пријему захтева, увидом у податке катастра утврдио да су обе назначене парцеле уписане као градско грађевинско земљиште у државној својини Републике Србије и то са уделом од 2/3 дела, на којима се ГГ уписао као носилац права својине са уделом од 1/3 док су ВВ и ДД уписани као носиоци права коришћењаса по 1/3, при чему су на објектима постојећим на овим парцелама као држаоци уписани покојни отац овде странака ББ са 2/3 и ГГ са 1/3, то Управни суд закључује да је у ожалбеном решењу погрешно интерпретиран предмет захтева којим је определено одлучивање првостепеног управног органа, док оспореним решењем донетим поводом изјављене жалбе наведени пропуст није отклоњен, већ су, како се то тужбом основано указује, прихваћени наводи првостепеног решења којим је одбијен захтев овде тужилаца. Наиме, како је ГГ извршио претварање права коришћења у право својине уз накнаду на свом уделу означеног градског грађевинског земљишта, што је утврђено из података листа непокретности број ... К.О. Крњача и из његове речи дате на усменој јавној расправи, као и из садржине жалбе, те из навода тужбе са достављеним доказима, то произлази да су тужиоци заправо поднетим захтевом тражили упис стварног права на изграђеним објектима да би последично на својим преосталим уделима од по 1/3 права коришћења на катастарским парцелама, код органа надлежног за имовинско-правне послове могли да стекну право да поднесу захтев за конверзију по основу изграђених објеката. Како је садржином захтева странке којим се покреће управни поступак определено одлучивање управног органа одређивањем предмета управне ствари у односу на коју се непосредном применом прописа решава о праву и на закону заснованом интересу странке, Управни суд је оценио да је ожалбено, а самим тим и оспорено решење донето уз назначене повреде правила поступка. Тужени орган ће стога у поступку поновног одлучивања по жалби, сагласно одредби члана 69. став 2. Закона о управним споровима, водити рачуна о повредама правила поступка на које је указано овом пресудом, а што подразумева да ће одлучивање у предметној управној ствари бити засновано на целовитом одлучивању о предмету спора онако како је исти постављен у захтеву којим је поступак покренут.

Са изнетих разлога, Управни суд је одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима и вратио предмет надлежном органу на поновно одлучивање, сагласно одредби члана 42. став 1. истог закона.

Имајући у виду донету одлуку и исход овог спора по заинтересовано лице, суд је одбио захтев заинтересованог лица ГГ из ..., за накнаду определених трошкова управног спора и одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде на

основу одредбе чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, а сходном применом чл. 151. и 153. Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-одлука УС, 74/2013-одлука УС, 55/2014 87/2018 и 18/2020), који се у управном спору примењује на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 12.05.2023. године, 18 У 36155/21(2018)

Записничар
Јелена Деспотовић, с.р.

Председник већа - судија
Зорица Китановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СС